

taj način: usitnjujući zemlju čistu i laganu pomiješao ju je i navlažio s <koštanom> srži i poslije toga ju je stavio u vatru, zatim ju je umočio u vodu, opet u vatru, opet u vodu, prenoseći uistinu tako mnogo puta u [343] jedno i drugo i tako je od obojega učinio.«
To je stvaranje kosti od tvorca boga kao od umješnika kovača, stvaranje mesa je uistinu ovo drugo: »O tome razmišljajući naš tvorac miješajući s vodom uistinu i vatrom i zemljom i dodajući iz kiselog i slanog, tvoreći vrenje i pridodajući ga njima učinio je vlažno i mekano meso.« Ono što Aristotel dodaje: »ili što drugo takvo«¹⁸ držim da ne misli na nešto drugo, nego na to da se Platon nije dotakao nastajanja similarnih dijelova¹⁹.

A poslije mesa opisao je također oblikovanje žile: »Narav žila, čija su svojstva u sredini između jednog i drugog, smiješio je iz kosti i mesa u neukvasanoj mješavini i pridodao žutu boju. Odatle je učinio <da> žile <imaju> napetiju i čvršću moć od mesa, a uistinu mekaniju i vlažniju od kostiju.«

Slično je istražio o venama, moždini i ostalim similarnim dijelovima, ništa manje o nesimilarnim²⁰: glavi, mozgu, ustima, nosu, prsima, srcu, plućima, jetri, slezeni, želucu, trbuhu, prstima, noktima, dlakama. I nije samo raspravljao o dijelovima, nego također o sokovima od kojih ponajprije nastaju similarni dijelovi: o krvi, žuči, sluzi, o crnoj žući, o sukrvici.

Budući da je to sasvim istinito, koja je to bila Aristotelova drskost tvrditi da Platon nije ništa istražio na koji način <nastaju> meso ili kosti ili nešto drugo od takvog.

¹⁸ Usp. ARIST. GC 315a 32, ἢ τῶν ἄλλων τὶ τῶν τοιούτων.

¹⁹ Postoji više podjela similarnih dijelova, npr. Aviceninina podjela: kosti, hrskavica, živci, tetive, ligamenti, arterije, vene, koža, meso.

²⁰ Nesimilarni dijelovi su oni koji se dijele u međusobno neslične dijelove.